

**Київський національний університет імені Тараса Шевченка
ННЦ «Інститут біології»**

Відгук на відвідання Національного художнього музею України

**Підготував:
Студент 3 курсу
Групи вірусології
Андрій Вовк**

Київ 2012

Відвідення Національного художнього музею України стало для мене подією якщо і не епохальною то значною точно. І хоч , на жаль , на виставку Нормандії за технічних проблем не попав але вживу побачити роботи, що з дитинства знаєш по підручниках шкільної програми. Вірте чи ні , мурашки бігли по тілу, коли маленька картинка з «Букваря» постає перед тобою величезним полотном оригіналом. Тож для мене це була мандрівка в дитинство з поглядом дорослої людини. Чи майже дорослої.

1. Автопортрет Тараса Шевченка 1860р

Тарас Шевченко- особа особлива, для всієї украї-нської культури і історії. Він

народний поет, художник, мученик. Тарас Григо-рович любив робити власні портрети, чого й не цурався творити із за-видною періодичністю. В музеї нас зустрів автопортрет митця 60-го року. В класичному для пізнього періоду Шевченка- напівтемрява лише бокове світло свічки, одягнута шапка. Контраст між ранніми і пізніми власними зображеннями наштовхує на думку, наскільки в митця втрачаються надії на світле майбутнє, що особливо помітно в останньому автопортреті 61-го року. Тут же помітно шикарний одяг на художнику- біла сорочка, краватка, костюм. Та очі Шевченка кричущо

сумні, а бокове
сторону

світло, що контрастно освітлює ліву і праву
обличчя, лише підкреслює це.

2. «Козак бандурист»
невідомого

художника

Мабуть, одна з найвпізнаваніших робіт початку 18ст- окраса підручників мови й історії не одного видання. Козак-легенда, що за популярністю в сучасників може порівнятися з сьгоднішніми супергероями Марвела – Мамай це

[ідеалізований](#) образ [козака](#) і [українців](#) загалом в [Україні](#).

Захисник [українського народу](#), [степовик](#), [мандрівник](#), [воїн](#), [мудрець](#), [казкар](#) і [характерник](#) в одній особі. Дивлячись на цей твір перш за все бачиш очі.

Вони до страху спокійні злегка задумані, та хто ж не задумується курячи люльку. Так Мамай відпочиває, як і належить фантастичному герою – в гордій самотності, з думками про минуле і майбутнє. Це хвилинка відпочинку, яку дозволив собі герой по-модному, речитативом виконує думу з наступними словами:

Хоч дивися на мене, та ба — не вгадаєш!

Відкіль родом і як зовуть — нічирчик не знаєш!

Коли трапилось кому у степах бувати,
То той может прізвище мое угадати.
А в мене імя не одно, а єсть їх до ката!
Так зовуть, як налучиш, на якого свата;
Жид з біди за рідного батька почитає;
Милостивим добродієм ляхва називає;
А ти як хоч назови — на все позволяю,
Аби лиш не крамарем — за те то полаю.
Тепер бачу на світі біда, що мене сцурався рід.
Не бі[й]сь, як був багат,
То тобі казали: Іван-брат.
А тепер, як нічого немає,
То ніхто не знає... (повний текст http://uk.wikipedia.org/wiki/Козак_Мамай)
Дещо необачно зброя героя знаходиться на дереві, адже ворог
пильнує щомиті. Хоча не забуваємо, що Іван(а саме так його
найчастіше називають) характерник, один з найкращих, що і кулю
зупинити може й вовка чи яструба в битві перекинутись. Ця картина-
одна із перлин пізнього українського епосу, що відіграла значну роль в
формуванні наступних поколінь митців. Тому велика шкода, що ім'я
творця цього шедедру ми не можемо знати.
Відвідання таких установ як Національний художній музей України є
важливим моментом у виховання освітньої еліти нації і потрібно не
лише фаховим спеціалістам-культурологам, але й кожному, хто посягає
називати себе людиною з вищою освітою, а нам, як вихованцям
закладу що носить ім'я Кобзаря просто соромно було б не знати його
біографії і хоч раз в житті побачити його твори в оригіналі (на жаль на
Тарасовій горі в Каневі в музеї Шевченка зібрані в основному
репродукції тож побачити оригінали митця було великою честю). І
звичайно, надзвичайно захоплююча і водночас трагічна історія
козацтва, і Мамай як перлина українського фольклору. Тож неодмінно
раджу відвідати Національний художній музей України щоб на власні
очі побачити як полотна, описані вище, так і інші шедеври класичного
українського живопису .